

24**USTAWA**

z dnia 19 grudnia 2002 r.

o zmianie ustawy o nabywaniu przez użytkowników wieczystych prawa własności nieruchomości

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lipca 2001 r. o nabywaniu przez użytkowników wieczystych prawa własności nieruchomości (Dz. U. Nr 113, poz. 1209 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na wniosek osoby, o której mowa w ust. 1, a także osoby fizycznej będącej jej następcą prawnym, złożony nie później niż w ciągu czterech lat od dnia wejścia w życie ustawy, starosta — w odniesieniu do nieruchomości Skarbu Państwa albo wójt (burmistrz, prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa — w odniesieniu do nieruchomości będącej własnością jednostki samorządu terytorialnego, wydaje decyzję o nabyciu prawa własności nieruchomości.”.

Art. 2. W sprawach zakończonych decyzją ostateczną o odmowie nabycia prawa własności nieruchomości z powodu niespełnienia warunku dotyczącego terminu złożenia wniosku o nabycie prawa własności nieruchomości, określonego w art. 1 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed zmianą dokonaną niniejszą ustawą, właściwy organ wydaje decyzję w trybie art. 154 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 24 października 2002 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski***25****KONWENCJA NR 108 RADY EUROPY****o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych,**

sporządzona w Strasburgu dnia 28 stycznia 1981 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 28 stycznia 1981 r. została sporządzona w Strasburgu Konwencja nr 108 Rady Europy o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych, w następującym brzmieniu:

*Przekład***KONWENCJA****o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych****PREAMBUŁA**

Państwa, członkowie Rady Europy, sygnatariusze niniejszej konwencji,

w przekonaniu, iż celem Rady Europy jest osiągnięcie większej jedności jej członków opartej w szczególności na poszanowaniu prawa, jak również praw i podstawowych wolności człowieka,

w przekonaniu, że pożądane jest rozszerzenie zakresu ochrony praw i podstawowych wolności każdej osoby, a w szczególności prawa do poszanowania pry-